

МОТИВИ

към присъда № 5 от 06.02.2024 година, по НОХД № 242/2023 година по описа на Районен съд Раднево.

Обвинението против подсъдимия Ю.О.П. е за това, че на неустановена дата през лятото на 2021г. в с. Любеново, общ. Раднево, без да е сключил брак, заживял съпругески с лице от женски пол - Р.М.И., ЕГН *****, която не е навършила 16-годишна възраст.

Съдът проведе разпоредително заседание в отсъствието на подс. П. по следните съображения:

Съгласно [чл. 247в ал. 1, т. 2 от НПК](#), разпоредителното заседание следва да се отложи при неявяване на подсъдимия само, ако явяването му е задължително, освен в случаите по [чл. 269, ал. 3 от НПК](#), като в конкретния случай на първо място съдът прецени, че спрямо подс. Юлиан П. е предявено обвинение за деяние по [чл. 191, ал. 1 от НК](#), за което участието му в съдебното производство не е задължително, по смисъла на разпоредбата на [чл. 269, ал. 1 от НПК](#), тъй като не се касае за тежко умишлено престъпление.

Освен горното съдът прие, че са налице предпоставките и на [чл. 269, ал. 3, т. 1](#) от НПК, тъй като подсъдимият не е намерен на посочения от него адрес, местоживеенето му в страната не е известно, след щателно издирване не е установен, събрани са достатъчно данни, че се намира извън пределите на Република България и местоживеенето му не е известно, поради което и няма как да бъде призован за съдебното производство, като прецени, че провеждането на разпоредителното заседание в отсъствието на подсъдимия не би ограничило неговите права и съответно не би се попречило в следствие за разкриване на обективната истина.

След провеждане на разпоредително заседание на въпросите по [чл. 247 Б ал. 1](#) и [ал. 2 от НПК](#) и липсата на възражения относно допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ДП и предвид отсъствието на подсъдимия, съдът отложи разглеждането на делото за разглеждане по общия ред и го разгледа в тази процедура.

Представителят на РП Стара Загора, ТО Раднево в съдебно заседание изцяло поддържа повдигнатото срещу подсъдимия обвинение като приема, че фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт изцяло се подкрепят от събраните по делото доказателства, като излага аргументи в подкрепа на становището си, че деянието е осъществено както от обективна, така и от субективна страна. В съдебно заседание на основание чл. 287, ал.1 от НПК прави изменение на обвинението, като същото се счита за повдигнато по следния начин: на неустановена дата през лятото на 2021г. в с. Любеново, общ. Раднево, без да е сключил брак, заживял съпругески с лице от женски пол - Р.М.И., ЕГН *****, която не е навършила 16-годишна възраст. По отношение на наказанието, което следва да се наложи, прокурорът аргументира адекватността на наказание "лишаване от свобода" за срок от 6 месеца, чието изпълнение да бъде отложено с изпитателен срок от три години.

Защитникът на подсъдимия се солидализира с предложението на прокурора относно предложеното наказание и счита, че с така наложеното наказание ще бъдат постигнати целите на наказателното производство.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимия Ю.О.П. и непълнолетната Р.М.И. и се запознали чрез „Фесбук“ през 2020г. Тогава И. била на 14 години. Дватамата започнали да си пишат и се сближили. Обв.П. посетил И. в дома ѝ в гр.Николаево обл.Стара Загора и двамата се харесали и решили да създадат семейство. Без знанието на родителите си И. напуснала гр.Николаево и дошла в с.Любеново общ.Раднево, където останала в дома на П.. Узнавайки за случилото се, бащата на И., св.М.И.Г. дошъл в с.Любеново общ.Раднево, за да отведе дъщеря си обратно у дома, но тя отказала да тръгне с него и останала в с.Любеново общ.Раднево, където заживяла съпружески с обв.Ю.О.П..

Подсъдимият **Ю.О.П.** - роден на ****г. в гр. Раднево, с постоянен адрес гр. Раднево кв. ****, бълг. гражданин, начално образование, безработен, неженен, осъждан, ЕГН *****и е осъждан както следва:

1. НОХД № 318/2013г. на РС Нова Загора с присъда влязла в сила на 05.09.2013г. е признат за виновен за извършено деяние на 19.05.2013г. в гр. Нова Загора, поради което и на основание чл.195, ал.1, т.5 вр. с чл.194, ал.1 вр. с чл.63, ал.1 и т.3 и чл.58а, ал.1 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от четири месеца, което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено с изпитателен срок от една година.

2. НОХД №322 от 2014г. на РС Раднево с присъда №279 от 14.07.2014г. в сила от 22.07.2014г., е признат за виновен за деяние извършено за времето от 26.06.2014г. до 30.06.2014г. в с. Любеново, общ. Раднево, за което и на осн. чл. 195, ал.1, т.3 и т.7 от НК, във вр. с чл.194, ал.1 от НК, във вр. с чл.28, ал.1 от НК във вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК, във вр. с чл.26 от НК и чл.58а от НК е осъден на четири месеца лишаване от свобода, което наказание следва да бъде изтърпяно в Поправителен дом в с. Бойчиновци при първоначален общ режим.

На осн. чл.69, ал.1 от НК да изтърпи отделно от денс наложеното наказание и наказанието от четири месеца лишаване от свобода постановено по НОХД 318/2013г., като наказанието лишаване от свобода да бъде изтърпяно в Поправителен дом Бойчиновци, при първоначален общ режим.

Съгласно удостоверение с изх. № ЗД 45/2014г. от 24.02.2015г. на ПД „Бойчиновци“ на 24.02.2015г., е изтърпял наложеното наказание лишаване от свобода.

Съгласно присъда №279/14.07.2014г. по НОХД №332/2014г. на РС Раднево, е търпял и приведената присъда по НОХД №318/2013г. по описа на РС Нова Загора в размер на четири месеца лишаване от свобода, с начало на наказанието 06.08.2014г. и зачитане на предварително задържане от 04.08.2014г. както следва: от 04.08.2014г. до 21.11.2014г. чисто 3м. и 14дни; от работа 25/13-13 дни, всичко 4 месеца.

От 21.11.2014г. е търпял присъда по НОХД №322/2014г. по описа на РС Раднево в размер на четири месеца лишаване от свобода както следва: от 21.11.2014г. до 24.02.2015г. чисто 3м. 3 дни; от работа 53/27-27 дни, всичко 4 месеца.

Постъпил в ПД „Бойчиновци” на 06.08.2014г. и освободен от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на 24.02.2015г.

3. НОХД № 290/2015г. на РС Раднево със споразумение №76 от 04.12.2015г. в сила от 04.12.2015г. е признат за виновен за деяние извършено за времето от 05.07.2015г. до 06.07.2015г. в с. Любеново, общ. Раднево, за което и на осн. чл.195, ал.1, т.3, пр.1 и пр.2, т.7, вр. с чл.194, ал.1 от НК, вр. с чл.20, ал.1 и ал.2, вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК и чл.28, ал.1 от НК, вр. с чл.26, ал.1 от НК и чл.54 от НК е осъден на пет месеца лишаване от свобода, което наказание следва да бъде изтърпяно в ПД „Бойчиновци” при първоначален общ режим.

Съгласно удостоверение с изх. № ЗД 52/2015г. от 19.04.2016г. на ПД „Бойчиновци” по НОХД №290/2015г. на РС Раднево подсъдимият е изтърпял наказанието лишаване от свобода за срок от 5 м. както следва: от 16.12.2015г. до 19.04.2016г.-чисто 4м. и 3 дни, от работа 53/27-27 дни, всичко 5 месеца.

Освободен на 19.04.2016г.

Съдът напълно кредитира обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното производство и прочетени в с. з., тъй като същите са последователни, искрени, непротиворечиви и напълно кореспондиращи с останалите приобщени по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът напълно кредитира показанията на свидетелите Д.Н. П.а и О.С. П. дадени в с. з. тъй като същите са последователни, непротиворечиви и взаимно допълващи се и напълно кореспондиращи с останалите писмени и гласни доказателства по делото.

СЪДЪТ напълно кредитира и показанията на свидетелите Р.М.И., С.Н.У. и М.И.Г. и прочетени в съдебно заседание, тъй като същите са последователни, непротиворечиви и взаимно допълващи се и напълно кореспондиращи с останалите писмени и гласни доказателства по делото.

Гореописаната фактическа обстановка се доказва по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства, а именно, от: обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното наказателно производство, показанията на свидетелите Д.Н. П.а и О.С. П., дадени в с. з, свидетелските показания на Р.М.И., С.Н.У. и М.И.Г. дадени в хода на досъдебното производство, справка за съдимост, както и от другите писмени материали, приобщени по делото.

След преценка на всички доказателства по делото, съобразно разпоредбата на [чл. 14 от НПК](#)- поотделно и в тяхната съвкупност, съдът счита, че подсъдимият Ю.О.П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на [чл. 191, ал. 1 от НК](#), тъй като на неустановена дата през лятото на 2021г. в с. Любеново, общ. Раднево, без да е сключил брак, заживял съпружески с лице от женски пол - Р.М.И., ЕГН *****, която не е

навършила 16-годишна възраст.

От обективна страна налице са всички признаци от състава на престъплението – касае се за лице от женски пол, ненавършило 16 годишна възраст, към момента на заживяването и лице от мъжки пол което е пълнолетно. Подсъдимият е бил навършил пълнолетие към момента на извършване на деянието и в този смисъл той е годен субект на престъплението. На следващо място от показанията на свидетелите по делото, а и от неговите обяснения, безспорно се установи, че подсъдимият е знаел, че Р.М.И. не е навършила 16 години и въпреки това не се е поколебал да ѝ предложи и да живее с нея.

От субективна страна деянието е осъществено с пряк умисъл, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване. Освен, че е бил наясно на каква възраст е Р.М.И. подсъдимият е съзнавал, че не е сключил граждански брак с нея. Безспорно е, че разпоредбата на [чл. 191, ал. 1 НК](#) защитава важни обществени отношения по защитата на подрастващите и гарантирането на правата им. Не се спори, че ранното съжителство между пълнолетно лице от мъжки пол и малолетно или непълнолетно лице от женски пол, както и между непълнолетно лице от мъжки пол и непълнолетно или малолетно лице от женски пол, като правило има като последица вреди за подрастващите, в това число негативни последици за образованието и нормалното социално развитие на личността и не на последно място ранна бременност. Тези обстоятелства са преценени от законодателя принципно както при криминализирането на действията на пълнолетно лице, което без да е сключило брак, заживее съпружески с лице от женски пол, ненавършило 16-годишна възраст или 14-годишна възраст. За да бъде определено като престъпно конкретното поведение, то следва да покаже типичната за този тип прояви степен на засягане на обекта на деянието, което да обоснове използването на санкционните средства на наказателното право и да ги направи обществено приемливи. Да се приеме, че традициите изключват съставомерния характер на деянието по [чл. 191, ал. 1 НК](#) на практика означава при тълкуване на закона да се създава нов закон, различен от този, който е създаден от компетентния орган. Встъпването в брак на непълнолетни е само по себе си причина за огромно безпокойство. Не бива да се подценява и обществената опасност на тези деяния, която се обективира в няколко направления: преждевременното раждане, което смущава нормалното психо-физическо съзряване на девойката, нейното обучение, възпитание, квалификация. Ранните бракове представляват една заплаха за реализацията на правото на образование, гарантирано от множество международни актове, сред които са Европейската конвенция за правата на човека, Международния пакт за икономическите, социални и културни права, [Конвенцията за правата на детето](#). В конкретния случай безспорно се установи, че и към настоящия момент няма сключен граждански брак между подсъдимия и свидетелката Р.М.И., която е родила детето им и

която очевидно е изпитала затруднение с образованието си.

Предвид горното съдът намира, че е налице съставомерно деяние по [чл. 191, ал. 1 от НК](#) и авторството на същото се установява категорично.

За смекчаващо отговорността обстоятелство съдът приема младата му възраст, трудовата му ангажираност / работи в чужбина/ и загрижеността към роденото от съвместното им съжителство дете.

Като отегчаващ наказателната отговорност обстоятелство съдът приема фактът, че очевидно е затруднено образованието на И..

Причините за извършване на деянието са незачитане на правовия ред в РБългария.

Съдът, определяйки наказанието с оглед разпоредбите на НК прецени, че на подсъдимия Т. следва да се наложи наказание при условията на [чл. 54, ал. 1 от НК](#), доколкото по делото не се констатира наличие както на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, така и на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. В конкретния случай съдът счита, че целите на наказанието съгласно [чл. 36, ал. 1 от НК](#) ще се постигнат, ако на подсъдимият бъде наложено наказание „лишаване от свобода за срок от 4 месеца.

Наказанието, което е в минимално предвидения размер, е съобразено със степента на обществена опасност на деянието и с личността на дееца, с неговата възраст.

Съдът счита, че за постигане целите на наказанието не е наложително ефективното му изтърпяване, следва да намери приложение разпоредбата на чл. 66, ал.1 от НК и изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода да бъде отложено.

Въз основа изложеното и на осн. чл. 66, ал.1 от НК съдът отлага изтърпяването на наказанието лишаване от свобода за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

По гореизложените съображения, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: